

De herfstwandeling

Op een frisse zaterdagochtend zegt papa: “Trek je warme **jas** aan, we gaan het **bos** in!” Mama knikt en pakt een grote tas mee. Hun zoontje Daan huppelt vrolijk voorop.

In het bos is alles stil. Alleen het geknisper van droge bladeren klinkt onder hun **laarzen**. “Kijk mama!” roept Daan, terwijl hij een rood **blad** omhooghoudt. Het dwarrelde net uit de boom. Papa stopt het voorzichtig in de tas.

Verderop ontdekken ze een rood met witte **paddestoel**. “Die ziet er mooi uit, hè?” zegt mama. “Maar die mogen we alleen bekijken, niet aanraken.” Daan knikt ernstig, maar kijkt er nog eens goed naar.

Opeens ziet hij iets bruins glimmen in het gras. Het is een glanzende **kastanje**, nog half verstopt in zijn stekelige **bolster**. “Au!” roept Daan als hij hem wil pakken. Papa helpt hem voorzichtig. Samen lachen ze.

Tussen de takken valt Daan nog iets op: een **dennenappel**. “Die nemen we mee voor onze herfsttafel!” zegt mama.

Plotseling springt er een **eekhoorn** van tak naar tak. Hij stopt snel een nootje in zijn wang en verdwijnt in een holletje. Daan wijst hem enthousiast na.

Dan begint het zachtjes te **regenen**. Kleine druppels tikken op hun jassen. Maar dat maakt Daan niets uit. Hij springt in een plas – *spetter, spatter, spierter!* Mama en papa moeten lachen en springen mee.

Met natte laarzen en een tas vol herfstschatten lopen ze terug naar huis. “Dit was de mooiste wandeling ooit,” zegt Daan. En die avond maken ze samen een herfsttafel in de woonkamer.

Op bezoek bij de boerderij

Op een zonnige ochtend rijdt Emma met haar ouders naar de **boerderij** van boer Jan. Zodra ze het erf op lopen, horen ze meteen een luid “moeeeh”. Een grote **koe** staat in de wei te grazen. Boer Jan lacht: “Geef haar maar wat **gras**.” Voorzichtig steekt Emma haar hand uit. De koe likt zachtjes langs haar vingers, en Emma giechelt hardop.

Daarna gaan ze naar het kippenhok. Overal scharrelen de **kippen** rond. “Tok, tok, tok!” roept er eentje, en precies op dat moment rolt er een vers **ei** uit het nest. “Mag ik hem meenemen?” vraagt Emma. Papa pakt een mandje en samen leggen ze het ei erin.

Verderop hoort Emma luid geknor. In een grote plas ligt een **varken** heerlijk in de **modder**. Hij draait heen en weer en spat het natte zand alle kanten op. Emma stapt snel achteruit, maar toch komen er spetters op haar jas. Iedereen moet lachen.

Bij het hek staat een nieuwsgierige **geit**. Hij steekt zijn kop door de spijlen en probeert aan mama’s jas te knabbelen. “Hé, jij ondeugd!” roept Emma. Boer Jan geeft haar een handje **hooi**. Emma houdt het omhoog en de geit smult het in één hap op.

Na al dat dierenbezoek neemt de boer het gezin mee naar zijn grote rode **tractor**. Hij klimt erin en laat de motor ronken. *Vroem, vroem!* klinkt het over het erf. Emma mag even op de stoel zitten en doet alsof ze zelf rijdt. Haar ogen glimmen van plezier.

Als de zon langzaam zakt, is het tijd om terug te gaan. Emma kijkt nog één keer naar de dieren. Ze zwaait naar de koe, de kippen en de geit. “Wat een bijzondere dag,” zegt ze zacht. In de auto naar huis fluistert ze: “Later word ik misschien ook boerin.”

De kapotte fietsband

Op een zondagochtend roept Timo: “Kom je mee, papa? Ik wil naar de speeltuin fietsen!” Hij zet zijn fiets klaar en springt enthousiast op het zadel. Maar zodra hij trapt, hoort hij *psssjjt*. “O nee...” zegt Timo, “mijn **band** is lek!”

Papa tilt de fiets op en bekijkt het wiel. “Inderdaad, er zit een gaatje in de **binnenband**.” Timo zucht. “Betekent dit dat we niet meer naar de **speeltuin** kunnen?” Papa glimlacht. “Wacht maar, we gaan hem samen maken.”

Ze rollen de fiets naar de **schuur**. Papa haalt de **pomp** en een bak water. Hij legt de band erin en zegt: “Kijk goed, Timo. Waar de belletjes omhoogkomen, daar zit het gaatje.” Timo ziet het meteen: *blub, blub*. “Daar is het!” roept hij trots.

Samen plakken ze er een rond **plakkertje** op. Timo mag stevig drukken met zijn vuist. Dan pompt hij de band weer vol met lucht. “Hij is weer hard!” zegt hij blij.

Mama komt kijken en geeft Timo een fles **limonade**. “Goed gedaan, fietsenmaker!” lacht ze. Timo zet zijn helm op, klimt weer op de fiets en dit keer rijdt hij zonder problemen naar de speeltuin.

In de speeltuin spelen de kinderen verstoppertje. Timo rent naar de **glijbaan** en zoekt naar beneden. Hij vertelt iedereen dat hij nu niet alleen fietser, maar ook **monteur** is. De anderen kijken bewonderend.

Als de zon lager zakt, fietst Timo trots naar huis. Zijn fiets rijdt weer soepel, en hij denkt: *Soms is een avontuur gewoon in je eigen schuur te vinden.*

De logeerpartij

Lotte mag voor het eerst bij haar beste vriendinnetje Noor logeren. Ze heeft haar **rugzak** al ingepakt met een pyjama, een tandenborstel en natuurlijk haar knuffelbeer. “Tot morgen!” roept ze naar haar ouders, terwijl ze zwaait bij de voordeur.

Binnen laat Noor meteen haar kamer zien. Overal liggen **kussens** en dekens. “We gaan een **tent** bouwen!” zegt Noor. Samen stapelen ze stoelen en hangen er lakens overheen. Binnen in de tent is het donker en gezellig.

Na het eten mogen de meiden nog even in de **tuin** spelen. Ze zoeken met een zaklamp naar **slakken** en vinden zelfs een kleine **kikker** bij de vijver. Als het fris wordt, gaan ze weer naar binnen.

In de badkamer poetsen ze hun tanden. Het schuim spat uit hun **tandenborstel** en ze moeten allebei lachen. Dan trekken ze hun zachte **pyjama** aan en kruipen in de slaapzakken.

Noor leest nog een stukje uit een **boek** voor. Maar halverwege wordt Lotte een beetje stil. “Ik mis mijn bed,” fluistert ze. Noor knikt begrijpend en legt haar knuffel naast Lotte. “Dan slapen we gewoon samen,” zegt ze.

Even later vallen ze allebei in slaap, terwijl de maan door het raam schijnt. De volgende ochtend worden ze wakker van de geur van warme **pannenkoeken**. “Logeren is het allerleukst!” roepen ze tegelijk.

De grote treinreis

Sam zwaait enthousiast met zijn kaartje. “Ik mag vandaag met de **trein!**” roept hij. Samen met zijn moeder loopt hij naar het grote **station**. Overal staan mensen te wachten. Sommige hebben een koffer, anderen een rugtas.

De trein komt met veel lawaai binnenrijden: *toet toet!* De deuren schuiven open en Sam stapt naar binnen. Hij gaat bij het **raam** zitten en kijkt zijn ogen uit. De trein begint te rijden en alles buiten flitst voorbij: **bomen, velden** en kleine huisjes.

De conducteur komt langs. “Kaartjes, alstublieft.” Sam geeft trots zijn **kaartje** en krijgt een vriendelijke knik. Daarna leest hij samen met mama in een **boek** dat ze hebben meegenomen.

Plotseling roept Sam: “Kijk, een **brug!**” De trein rijdt hoog boven het water. Hij ziet boten varen en mensen die vanaf de kant zwaaien. Sam zwaait terug, zo hard als hij kan.

Even later stopt de trein bij een klein dorp. Er stapt een meisje met een **hond** in. De hond kwispelt vrolijk en Sam mag hem even aaien. “Wat een lieve reisgenoot,” lacht mama.

Na een tijdje rijden ze door een donkere **tunnel**. Alles is zwart buiten het raam. Sam houdt zijn adem in en dan... *poef!* daar is weer het licht. Hij klapt in zijn handen.

Als de trein eindelijk aankomt, stapt Sam uit. Op het perron staat opa al te wachten. Hij tilt Sam hoog in de lucht. “Wat een avontuur, hè?” zegt opa. Sam knikt trots: “De trein is het mooiste voertuig dat er bestaat!”

De draak in de tuin

Op een rustige middag speelt Noor in de **tuin**. Ze bouwt een toren van blokken naast de **schommel**. Plotseling voelt ze een warme wind langs haar gezicht. Ze kijkt omhoog... en ziet iets groots en groens landen bij de **boom**.

Het is een **draak**! Zijn schubben glimmen in de zon en uit zijn neus komt een wolkje **rook**. Noor schrikt eerst, maar dan glimlacht de draak vriendelijk. “Ik ben Draco,” broemt hij zacht.

Noor durft dichterbij te komen. Ze aait voorzichtig langs zijn **staart**. “Wil je iets eten?” vraagt ze. Ze haalt een grote **appel** uit de mand van mama. Draco slikt hem in één hap door. “Mmmm!” zegt hij tevreden.

Daarna speelt Noor samen met de draak. Hij blaast lucht door zijn neus zodat de **blaadjes** van de boom alle kanten op waaien. Noor rent erachteraan en vangt ze. Dan tilt Draco haar voorzichtig op zijn rug. Ze vliegen boven het **dorp**, langs het **meer**, en zelfs over de hoge **bergen**. Noor zwaait naar de mensen beneden, die verbaasd omhoogkijken.

Na een tijdje landen ze weer in de tuin. Draco geeuwt en zegt: “Ik moet verder reizen, maar ik kom terug.” Noor knikt en geeft hem een knuffel.

Als mama roept dat het tijd is voor **avondeten**, glimlacht Noor geheimzinnig. Ze weet dat niemand haar zal geloven... behalve misschien de draak zelf.

Het verjaardagsfeest van Sara

Vandaag is een bijzondere dag: Sara is jarig! Ze wordt zes jaar. Zodra ze wakker wordt, ligt er een stapel kleurrijke **ballonnen** naast haar bed. Papa en mama zingen luid: “Lang zal ze leven!” en zetten een grote **taart** vol kaarsjes neer. Sara blaast in één keer alle kaarsjes uit. “Hoera!” roept ze.

Na het ontbijt belt de bel. Het zijn de eerste gasten. Noor en Sem komen met een mooie **cadeau**-tas. “Hier, voor jou!” zegt Sem. Sara scheurt het papier open en vindt een knutseldoos vol **stiften** en stickers. Even later komen opa en oma binnen. Opa draagt een grappige **feesthoed** die telkens scheef zakt. Iedereen moet lachen.

Buiten in de tuin is alles versierd. Er hangen slingers tussen de **bomen**, en op tafel staat een schaal vol **limonade** en koekjes. De kinderen spelen tikkertje en rennen over het **gras**. Sara verstopt zich achter de **schuur**, maar Sem vindt haar snel. “Gevangen!” roept hij.

Daarna is het tijd voor spelletjes. Mama heeft een speurtocht gemaakt. Overal liggen briefjes verstopt met kleine opdrachten: spring tien keer, zing een liedje, maak een gekke dans. Uiteindelijk leidt de route naar een grote **schatkist** vol snoepjes. De kinderen juichen en delen alles eerlijk.

Na al dat spelen is iedereen moe. Ze gaan zitten in een kring en zingen nog een keer voor Sara. Dan snijdt papa de taart aan. “Met chocolade!” roept Sara blij, en iedereen krijgt een groot stuk.

Als de zon zakt en de gasten naar huis gaan, zit Sara nog even in de woonkamer tussen de cadeaus. Ze pakt haar knuffel en fluistert: “Dit was de mooiste verjaardag ooit.” En in haar droom die nacht danst ze opnieuw onder de slingers, samen met al haar vrienden.

De eerste schooldag van Milan

Milan staat vroeg op. Vandaag gaat hij voor het eerst naar de **school** van de grote kinderen. Zijn rugzak is ingepakt met een broodtrommel, een flesje **water** en natuurlijk zijn lievelingsknuffel, verstopt in het voorvakje.

Wanneer ze aankomen bij het gebouw, ziet Milan allemaal kinderen spelen op het **schoolplein**. Sommigen springen touwtje, anderen voetballen met een **bal**. Milan houdt de hand van mama stevig vast. “Komt het wel goed?” fluistert hij. Mama knikt en glimlacht.

Binnen in de klas hangt een vrolijke slinger. De juf, met een grote **bril** op, zegt: “Welkom, Milan! Zoek maar een plekje.” Milan gaat naast Noor zitten, die met kleurige **potloden** een tekening maakt. Hij pakt zelf ook een potlood en begint een **zon** te tekenen.

Na een tijdje klinkt de bel. De juf haalt een mand vol **boeken** en leest voor. Milan luistert geboeid. Dan is het tijd om naar buiten te gaan. Op het plein maakt hij kennis met Sem. Samen bouwen ze een toren van **blokken** en lachen als die omvalt.

Tijdens de lunch zitten alle kinderen in een kring. Milan haalt zijn brood met **kaas** tevoorschijn en deelt een stukje met Noor. Daarna drinken ze samen limonade.

Aan het eind van de dag staat mama weer te wachten. Milan rent naar haar toe. “En?” vraagt ze. Milan knikt enthousiast. “Het was spannend, maar ook heel leuk. Morgen ga ik weer!”

Het geheim van het sprookjesbos

Op een vrije middag wandelt Lina met haar ouders naar het grote **bos** buiten het dorp. “Pas goed op,” zegt mama, “dit is het sprookjesbos.” Lina’s ogen worden groot. “Bestaan er hier echt sprookjes?” Papa lacht: “Misschien wel, als je goed kijkt.”

Ze lopen over een kronkelig **pad** vol bladeren. Plotseling hoort Lina zacht gefluister. Ze bukt en ontdekt een kring van rode **paddestoelen**. In het midden danst een piepklein **elfje** met glinsterende vleugels. Lina zwaait voorzichtig. Het elfje giechelt en strooit wat glinsterend **stof** in de lucht.

Verderop staat een oude **boom** met een grote opening. “Kom eens kijken,” zegt papa. Binnenin ligt een glanzend **sleutel**. Lina pakt hem op. “Waar zou deze van zijn?” vraagt ze. Ze lopen verder en zien een houten **deur** tussen de struiken, bijna verborgen onder mos. De sleutel past precies!

Achter de deur vinden ze een verborgen tuin vol kleurrijke **bloemen** die licht geven in het donker. In het midden staat een hoge **fontein** waar water als diamanten naar beneden spat. Op de rand zit een vriendelijke **draak**. Niet groot en eng, maar klein en knuffelig. Hij zucht een wolkje rook en zegt: “Welkom in mijn tuin. Alleen kinderen die durven dromen, vinden deze plek.”

Lina mag even op zijn rug zitten. Samen vliegen ze een rondje boven de tuin, langs de fontein en de lichtgevende bloemen. Ze voelt de wind in haar haren en lacht van geluk.

Wanneer de zon ondergaat, brengt de draak haar terug naar het pad. “Kom je nog eens terug?” vraagt hij. Lina knikt vastberaden. Dan sluiten de ouders de deur en lopen ze terug naar huis. Lina kijkt nog één keer achterom en fluistert: “Het sprookjesbos bewaart zijn geheimen... maar ik ken er nu één.”

Op reis naar de planeten

Lars ligt in bed en kan niet slapen. Hij kijkt naar buiten en ziet de **maan** helder aan de hemel staan. Opeens hoort hij een zacht gezoem. Voor zijn raam zweeft een zilveren **raket**. Een luikje gaat open en een vriendelijke **robot** zwaait naar hem. “Kom mee, we gaan op reis!” zegt de robot.

Voorzichtig klimt Lars in de raket. Binnen knipperen groene en rode **knoppen**. Hij krijgt een glanzende **helm** en gordel om. “Drie, twee, één... start!” roept de robot. De raket trilt en schiet de lucht in. De huizen en straten worden kleiner tot ze verdwijnen in de wolken.

Als Lars naar buiten kijkt, ziet hij de **aarde** als een blauwe bal onder zich. Ze vliegen langs een gordel van glinsterende **sterren** die twinkelen alsof ze hem roepen. Daarna komen ze bij de rode **planeet** Mars. Lars ziet diepe kraters en hoge bergen. “Het lijkt wel een woestijn,” fluistert hij.

Ze zweven verder naar Saturnus, waar gouden **ringen** om de planeet draaien. Lars mag een stukje **ruimte-ijs** aanraken dat voorbij zweeft. Het voelt koud en zacht tegelijk. Plotseling verschijnt een vrolijke **alien** met drie ogen. Hij geeft Lars een zakje vol lichtgevende **steentjes** als cadeau.

Na een lange reis zegt de robot: “Het is tijd om terug te keren.” De raket duikt langs de maan, sneller en sneller, tot ze zachtjes landen in Lars’ tuin. De robot knipoogt en zegt: “Dromen kunnen soms echt worden.”

Lars kruipt terug in bed. Hij knijpt de glinsterende steentjes in zijn hand en valt met een glimlach in slaap.

De storm op zee

Op een zonnige dag gaat Jens met zijn ouders meevaren op een **boot**. Het water glinstert en overal dobberen kleine **zeilboten**. Jens mag aan het **roer** staan terwijl papa helpt. “Kijk eens hoe goed je stuurt!” zegt mama trots.

Even later verandert de lucht. Donkere **wolken** schuiven voor de zon. De wind trekt aan de zeilen en de golven worden hoger. “Er komt een **storm**,” zegt papa. Jens voelt zijn buik kriebelen van spanning.

De golven slaan tegen de boot. Grote spetters vliegen over het **dek**. Jens klampt zich vast aan de **mast**, terwijl de boot op en neer deint. “Houd je goed vast!” roept papa. Het lijkt alsof de boot danst op de wilde zee.

Plotseling ziet Jens iets glinsteren in het water: een groep **dolfijnen** springt vrolijk uit de golven. Alsof ze willen zeggen: “Maak je geen zorgen, we zijn bij je.” Jens vergeet even de storm en zwaait naar hen.

Na een tijdje wordt de lucht weer lichter. De wind gaat liggen en de zee wordt rustiger. Een grote **regenboog** verschijnt aan de horizon. Mama legt een hand op Jens’ schouder. “Zie je? Elke storm gaat voorbij.”

Wanneer ze terugvaren naar de haven, helpt Jens mee het **anker** binnen te halen. Hij voelt zich sterk en trots. In de verte klinkt weer gelach en geroep van mensen aan de kade. Jens glimlacht breed. Dit avontuur zal hij nooit meer vergeten.

De dag in de dierentuin

Op zondagochtend roept papa: “Vandaag gaan we naar de **dierentuin!**” Sara springt van blijdschap op. Ze pakt haar kleine **verrekijker** en stopt hem in haar rugzak. “Ik ga álles bekijken!” zegt ze.

Bij de ingang krijgen ze een kleurrijke **plattegrond**. Mama vraagt: “Waar wil je eerst heen?” Sara wijst meteen naar de grote **olifant**. Ze zien hem water spuiten met zijn **slurf**, precies over zijn rug. “Dat doet hij vast om af te koelen,” zegt Sara.

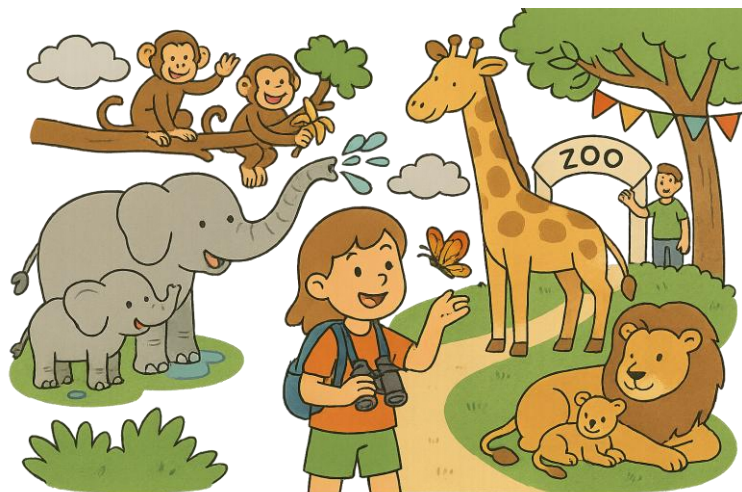
Verderop komen ze langs de **apen**. Ze slingeren van tak naar tak en maken gekke geluiden. Eén aap steelt een banaan uit de tas van de verzorger. Sara moet zo hard lachen dat haar buik pijn doet.

Daarna lopen ze naar de hoge **giraf**. Hij strekt zijn lange **nek** en pakt met zijn tong een blaadje van de boom. Sara kijkt er vol bewondering naar en tekent snel een kleine giraf in haar notitieboekje.

In de vlindertuin fladderen tientallen kleurrijke **vlinders** om hen heen. Eentje landt zachtjes op Sara’s hand. Ze blijft doodstil staan en fluistert: “Wat mooi...”

Na de lunch met een broodje en wat **limonade** gaan ze nog langs de leeuwen. Een jonge **welp** rolt in het gras, terwijl de grote leeuw rustig ligt te slapen. Sara besluit dat dit haar lievelingsdier is.

Wanneer de zon ondergaat, lopen ze terug naar de uitgang. Sara kijkt nog één keer achterom en zegt: “Ik ga hier later werken, dan kan ik elke dag bij de dieren zijn.” Papa glimlacht: “Dat klinkt als een prachtig plan.”

Het kasteel van de tovenaar

Op een mistige ochtend wandelt Mees door het bos. Opeens ziet hij een hoge **toren** boven de bomen uitsteken. Nieuwsgierig loopt hij verder en ontdekt een oud **kasteel** met een poort die langzaam kraakt als hij opengaat. Binnen branden fakkels langs de muren.

In de grote hal staat een tafel vol glinsterende **kristallen** en dikke **boeken** met gouden letters. Plotseling verschijnt er een lange man met een paarse **mantel** en een kromme **staf**. “Welkom, reiziger,” zegt de tovenaar. “Je bent precies op tijd.”

Mees durft te vragen: “Op tijd waarvoor?” De tovenaar glimlacht geheimzinnig. Hij tikt met zijn staf op de grond en er verschijnt een kleine **draak**. Niet wild en gevaarlijk, maar speels en nieuwsgierig. “Hij heeft een vriend nodig om hem de weg te wijzen,” legt de tovenaar uit.

Samen met de draak loopt Mees door de zalen van het kasteel. Ze ontdekken een **trap** die eindeloos omhoog draait. Boven vinden ze een kamer vol zwevende **kaarsen**. De draak blaast een zacht vlammetje en de kaarsen beginnen te dansen in de lucht.

Dan neemt de tovenaar Mees mee naar de binnenplaats. Daar staat een ronde **fontein** waarin het water schittert als zilver. “Kijk goed,” zegt de tovenaar. Mees ziet beelden van zijn eigen huis, zijn ouders, zijn bed. “Het is tijd om terug te keren,” fluistert de man.

De draak tikt zachtjes met zijn neus tegen Mees’ hand. “Tot ziens,” zegt Mees. Hij stapt door de fontein en staat ineens weer in het bos, alsof er niets gebeurd is. Maar in zijn zak vindt hij een glanzende **steen** die warm aanvoelt. Hij glimlacht: *Het kasteel van de tovenaar zal ik nooit vergeten.*

Het geheim onder de zee

Ravi zet zijn **duikbril** op en springt in het water. Hij voelt meteen hoe koel de zee is. Met zijn **zwemvliezen** beweegt hij naar beneden. Het licht van de zon valt als gouden strepen door het water.

Tussen de **korallen** zwemmen kleurrijke **vissen**. Blauwe, gele, rode – allemaal glinsteren ze. Een nieuwsgierige **schildpad** zwemt langzaam voorbij en kijkt Ravi recht aan, alsof hij hem wil uitnodigen mee te gaan. Ravi volgt.

Dieper in zee komen ze bij een rots vol openstaande **schelpen**. Sommige zijn leeg, andere hebben parelmoerkleurige binnenkanten. Een schelp sluit zich snel zodra Ravi te dichtbij komt. Hij lacht zacht onder water.

Dan ziet hij iets glinsteren. Tussen het zand ligt een oude **sleutel**. Hij pakt hem op en steekt hem in zijn zwemtas. Even later wijst de schildpad naar een poort van zeewier. Achter de poort staat een kleine **kist** half ingegraven in de grond.

Met de sleutel draait Ravi het slot om. *Klik*. De kist gaat open en er zweven lichtgevende **parels** naar buiten, die het water verlichten als kleine lampjes. De vissen cirkelen eromheen, betoverd door het licht.

Plotseling suist er een snelle **dolfijn** voorbij en neemt Ravi mee hoger de zee in. Samen schieten ze door een wolk van luchtballen. Het voelt alsof hij vliegt.

Als hij weer bovenkomt en zijn bril afzet, ziet hij de schildpad in de verte nog één keer omhoogkomen. Een klein straaltje water spuit uit zijn neus, alsof hij gedag zegt.

Nacht in het circus

De lampen van de grote **tent** branden fel. Emma loopt samen met haar ouders over het **plein** waar muziek klinkt en popcorn ruikt. Ze kan niet wachten tot de voorstelling begint.

Binnen is het donker en warm. Trommels roffelen. Dan zweeft er een koord boven de ring. Een **acrobate** in een glanzend pak balanceert voorzichtig van de ene naar de andere kant. Emma houdt haar adem in. Onder haar zwaait een **net**, maar ze lijkt het niet nodig te hebben.

Daarna stormen de **clowns** binnen. Ze gooien met gekleurde **ballen**, struikelen over hun eigen schoenen en laten een toren van **emmers** omvallen. Iedereen barst in lachen uit, en Emma moet haar ogen droogvegen van het lachen.

Plotseling gaan de lichten uit. Een diepe trom slaat. Midden in de ring verschijnt een kooi, en daarin een machtige **leeuw**. De **dresseur** stapt naar voren met een zweep, maar gebruikt alleen zijn stem. De leeuw springt door een brandende **hoepel**. Het publiek juicht luid.

Dan, terwijl de muziek weer stijgt, komt de grote finale. Drie **paarden** galopperen in een cirkel, en de acrobaten springen op en af alsof het niets is. Gekleurde linten wapperen door de lucht, trompetten schetteren en confetti dwarrelt naar beneden.

Emma kijkt om zich heen. Overal mensen die klappen, juichen en fluiten. Ze voelt hoe haar hart sneller klopt en haar handen rood worden van het applaudiseren. De lichten blijven nog even fonkelen, alsof het circus nog niet klaar is met verrassen.

